

מְאֹד יוֹסֵף

לע"נ מ"א
חזקיה יוֹסֵף חִיָּם
בֶּן שְׁרָה בָּרָכָה

מְאֹד לַפְּסָחָן

גָּלִילִזֶן שְׁבוּעִי לְע"נ מ"א חזקיה יוֹסֵף חִיָּם בֶּן שְׁרָה בָּרָכָה בָּרָכָה

פָּרָשָׁת בָּהָר בְּחֻזְקַתִּי גִּלְעִיד 245

מִמְתָּק לְטִוְלָחָן שְׁבָת

וחשבו ליתן לו פי עשר מהמחיר, כפי שאמרו לו בסוף המוע"מ, אבל הוא אמר להם 'אני לא מוכן להרווחה יותר מהמחיר הרגיל', כיוון שאת כבוד האב לא מוכרים בכיסך'. ונתנו לו את המחיר הרגיל. לשנה לאחרות נולדה לו בעדרו פרה אדומה. באו חכמים ואמרו להם 'איני מבקש אלא את אותו ממון מבין'. על שאלה זו כבר ענו בני ישראל במעמד הר סיני, כאשר אמרו 'נעשה ונשמע', נעשה ונקיים את התורה אפילו לפני ששמענו את הטעם למצות. וגם אם לא נבין לעולם - נעשה כי כך ציינו הנ"ז. ומובא בغمרא שבת (י"ב) שלא יקרא לאור הנר, שמא יטה ויחלל את השבת. אמר רבי ישמעאל 'אני אקרא ולא אטה', קרא והיתה. ויש אומרים שרצה להטות, נזכר ולא היה. ואמר 'כמה גדולים דברי חכמים שאמרו לא יקרא לאור הנר'.

הסביר הגרא"א מילנה שהבריתא בغمרא אמרה 'לא יקרא לאור הנר שמא יטה', ואילו המשנה אמרה 'לא יקרא לאור הנר', מבלתי לציין את הסיבה לכך. על זה אמר רבי ישמעאל 'כמה גדולים דברי חכמים במשנה שלא אמרו את הסיבה, כי כשייש סיבה - יש פירצה להקל'. וכן מובא בקידושין (ל"א), כשהשאלו את רבי אליעזר עד היכן כיבוד אב ואם, אמר להם 'צאו וראו מה עשה אוטו גוי באשקלון, ודמה בן נתיניה שלו'. כשباءו חכמים לknות ממנו בגין טוביה שחרסה בחושן, אמר להם את המחיר והסבירו חכמים, אלא שהוא נכנס לבית וראה את אביו ישן ותחת מרשותיו הקופסה של האבנים הטובות. הוא לא רצה להעיר את אביו גם כשהציעו לו חכמים כי עשר מהמחיר הרגיל, ובוינתיים החכמים הلقנו ואביוiali שוב, אמר להם 'אני רוצה את הממון שהפסדתי' בשלב אבא'.

'אבל בני ישראל', אמר הקב"ה למידת הדין, 'מקיימים מצוות ומוכנים ליתן את כל ממונם גם למצווה שהם כלל לא מבינים כגון פרה אדומה'. אפילו שלמה המלך אמר על פרה אדומה 'אמרתי אחכמה והיא ורואה ממנה'. וכיוון שהזרכנו שהיהודים מוכנים ליתן את כל ממונם למען המצוות,

למרות שהיהוד לא מבין - הוא עוזה **ק"ב** ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אותן. (ב"ה י"ח)

חוק הוא דבר שאינו מובן לנו, ولكن היצור מקטרג ואומר לאדם 'מה לך לעשות את זה?' הרי אתה לא מבין. על שאלה זו כבר ענו בני ישראל במעמד הר סיני, כאשר אמרו 'נעשה ונשמע', נעשה ונקיים את התורה אפילו לפני ששמענו את הטעם למצות. וגם אם לא נבין לעולם - נעשה כי כך ציינו הנ"ז. ומובא בغمרא שבת (י"ב) שלא יקרא לאור הנר, שמא יטה ויחלל את השבת. אמר רבי ישמעאל 'אני אקרא ולא אטה', קרא והיתה. ויש אומרים שרצה להטות, נזכר ולא היה. ואמר 'כמה גדולים דברי חכמים שאמרו לא יקרא לאור הנר'.

הסביר הגרא"א מילנה שהבריתא בغمרא אמרה 'לא יקרא לאור הנר שמא יטה', ואילו המשנה אמרה 'לא יקרא לאור הנר', מבלתי לציין את הסיבה לכך. על זה אמר רבי ישמעאל 'כמה גדולים דברי חכמים במשנה שלא אמרו את הסיבה, כי כשייש סיבה - יש פירצה להקל'. וכן מובא בקידושין (ל"א), כשהשאלו את רבי אליעזר עד היכן כיבוד אב ואם, אמר להם 'צאו וראו מה עשה אוטו גוי באשקלון, ודמה בן נתיניה שלו'. כשباءו חכמים לknות ממנו בגין טוביה שחרסה בחושן, אמר להם את המחיר והסבירו חכמים, אלא שהוא נכנס לבית וראה את אביו ישן ותחת מרשותיו הקופסה של האבנים הטובות. הוא לא רצה להעיר את אביו גם כשהציעו לו חכמים כי עשר מהמחיר הרגיל, ובוינתיים החכמים הلقנו ואביו התקעור.

לקח הבן את האבן הטובה (ישפה) ווץ לחכמים,

השבוע העלום מוקדש

לשושגנון: אפרת בת שרה, ברכה,
אורות וויתר ברכה הבוטלת הארחול,
ונגהלב צדקה, יששכר בקסונחה,
ארצקי יסכד.

להזכיר קטע בשעת התפילה

כלכל צבטיין-אגט מס' זיו כהן

בלטינ' עט' 3

ברית על הגובל של

מולקוביה עט' 2

פייטו נאכט' עט' 2

אתניות קטנות

לחם צהניר-לט' ולבנט'

בלטינ' עט' 4

חמצ שער עלי הפשך רך

בלטינ' עט' 3

סיפור לשבת

ברית על האבול של מולדובה

הקומוניסטי המורשע, הוא צלח את כל התקופה הנוראה הזאת שבה עמלו שליחיו של סטאלין ימ"ש לעקור כל סמן דתי מהלב של האנשים שם, ובכל זאת, הוא זכר מה זה ברית, הוא זכר מה המנהיגים שהיו מקובלים שם לגבי הסנדקאות, וידע להעיר את המצווה הזאת ולעזור לכבודה סעודה בהשכעה שמעולם לא ראתי בבריתות באוקראינה, לא לפני כן ולא לאחר מכן. " אנחנו כמונן לא יכולנו לאכול את האוכל שהכינו שם לסעודת הברית, בגלל שהקשרות שלו היו היה מוטלת בספק, ואפלו לא היה לנו ספק של ממש לגבי זה... " הם הכינו מגשי פירות עם המון סוג פירות, דברים שלא רואים ביום יום, כך שלא נשארנו רעבים. "הברית עברה בשלום ב"ה, התינוק נכנס בבריתו של אברהם אבינו כדת וכדין, והשמה הייתה גדולה. לאחר מכן מלפני השבאת הארון שלו ושאל כמה הוא צריך לשלם לנו. השבנו לו שאנו לא לוקחים כסף, אנחנו עושיםמצוות, לא בזנס. יש כבר מי שמיין את קרטי הטישה של המוחל, יותר מזה אנחנו לא צריכים. הוא ניסה ממש לדחוף לנו כסף לדיים, אני סיירנו בתוך כי חשב היה לנו שהיהודים יראו ויבינו שם שמשמעותו זה שם יעשו בבריתות, ושאנחנו לא מעוניינים להרוויח על זה כסף, להיפך, אנחנו מוכנים לשלם הרבה כסף כדי לזכות אתם במצווה החשובה הזאת. "嘶ראה שאנו לא מוכנים בשום אופן לקבל תשולם, הוא יצא אל הנגרכב והסעות שהביא אותנו ושאל אותנו אם כבר שלימנו לו. הנג השיב בשיליה, את הכספי הוא קיבל בסופו. הסבא הוציא סכום כסף נאה מכיסו והעניק לנו הגוי: "אל תיקח מהם אפילו לא גרוונה אחד!", הוא הורה לו, "קח אותם לאיפה שהם וציטם, כולל קבורי צדיקים על הדורן אם הם יבקשו ממך, ותן להם את כל הזמן שהם וציטם כדי להתעכב שם ולהתפלל שם. "הנג היה מאד מרווח מהסכום שקיבל, אבל לנו לא היה זמן להתעכב בשום מקום, כי המוחל היה חייב לחזור לקיבב ולהמריא ממנו לברלין. "כשיצאנו משם אני הרמתי עיניים לשמים ואמרתי, ריבונו של עולם, הבט לברית ועל תפן ליצר! מחרתים יהיה יום היפורים, עם ישראל יעמוד לפניו לחיתום הדיון, תראה את היהודי הזה, הוא עבר את כל הרדייפות נגד היהדות, והוא עדין מעריך את מצות הברית מילה. היא עדין טבואה בעצמות שלו, הבט לברית, הבט לברית, ועל תפן ליצר...!"

פרק איש השמה וקרוב הרחוקים גבאי הצדקה הרה"ח ר' יוחנן בריזל, שמענו ממננו לא פעם סיפורים ששיפר תורה די דבריו, על בריתות שהשתתף בהן באוקראינה, הפעם הוא מספר לנו על ברית מיוחדת. "במיוחד זכורה לי ברית שנערכה דזוקא לתינוק בן חדש. התינוק נולד להורים שמאודרצו להכנסו אותו בבריתו של אברהם אבינו בגיל שמנה ימים, אבל הוא היה צחוב והוא חייבים להמתין. "זה יצא בעשרה ימי תשובה, יומיים או שלושה ימים לפני יום כיפור קיבלנו טלפון, מבקשים מוחל בעירו שנמצאת על הגבול של מולדובה, למרחק של כ- 600 קילומטרים מהמרכז שלנו בקייב. " אנחנו היינו וגילם לבקשנות מהסוג הזה ולא התרגשנו מהמדובר הרב, אבל הייתה לנו בעיה. איך נשים עכשו מוחל שיכול לבוא ולעשות את הברית הזאת, ממש לפני יום כיפור. "המוחל אכן מאד חזיר לעתות ים למחרת בברלין, ולאחר מכן היה צריך לשוב לארץ ליום כיפור. "הוא נחת בקייב, חבר אליו ואנו לקחנו אותו עם נגה מוקומי, ונסענו כל הדרך לגבול של מולדובה, לא רחוק מאדסה, באזורי מרוחק מאד. "שהגענו התבגר לנו שם מתגוררים ההורים של הילדה, והיא נשאה בבitem עם התינוק הרן. הילדה עצמה התגורה עם בעלה, אבי התינוק בגאורגיה, באזורי מוסלמי. היא באה כדי לשחות אצל ההורים שלה לאחר הלידה, ובעה מאד רצה להיות בברית של התינוק אבל היו צריכים לחכות חדש עד שהוא שעובה שלו בגאורגיה. "אבי היה חייב לחזור לעובדה שלו בגאורגיה. "אבי הילדה, הסבא של התינוק, היה מאד נרגש. התבגר לנו שדזוקא היו להם לא מעט מושגים ביהדות, והם שמרו על מסורת ברמה גבוהה מאד ביחס ליהודים אחרים באזורי המרוחקים הללו, אחרי עשרות שנים המשטר הקומוניסטי. "הסבא הcin סעודה ענקית, הוא הזמן חברים לחגיגה, ועשה מזה אירוע מאד גדול ומכובד בהשכעה כספית גבוהה. מסתבר שהוא אדם עשיר, והוא חגג את הברית בהתאם. "הוא קיבל את פני ושותח אותי באידיש שופטת, כשהוא אומר שבברית נונטים את הסנדקאות או לאבי הבן או לסבא שלו, ומאחר והאב לא נמצא כאן, המסקנה המתבקשת היא שהוא, הסבא, יהיה הסנדק. "אני הייתי בסעודתORGASHOT, נפערתי מזה שיהודי שרד את כל תקופת המשטר

הלכה שבועית

ע"פ פסקיו של מרן הג"ע יוסף זצ"ל

עדות קטן שהזכיר כראוי בשמו"ע

המסופק אם הזכיר מעין המאורע בתפלה או בברכת המזון, וקטן אומר לו שהזכיר כהלה, אמנם, אף שקטן אינו כשר לעדotta, שכן זה אלא גילוי מילתא בעלמא.

להחזיק קטן

אסור להושיב תינוק לפניו בשעת התפילה, מפני שמשיח דעתו מן התפילה. וה"ה דין לאחוז בידו תינוק בשעת התפילה, אמנים אם התינוק בוכה ומטרידיו מותר להרימיו.

קטן המפריע

אסור לرمוץ באמצעות תפילה שימושה עשרה, ואם עושה כן כדי למנוע הפרעה בתפילה, כגון שקטן מפורע בסמור לו, יכול לרמזו לו בידו או להכותו אף כדי להשתיקו. ואם הרמז בדים לא הועיל יכול לעשות תנועה בקול גערה כדי להשתיקו. מ"מ לא יפסיק בדין רמזו בכל עניין.

-לרכישת הספר ידי כהן והלota
טלפון: 052-7642-4642
כתובת:

תפילת ערבית

קטן שהגיע לחינוך חייב ابوו לחנכו אף לתפילת ערבית, אע"פ שתפלת ערבית רשوت מ"מ בזמן זה נקבעה לחובה בכל ישראל. ואם נהדר לפניו שתפלת ערבית, רצוי להעירו אם מעל גיל עשר, מ"מ אף קשה לו מאד אין צורך להעירו.

תפילת תשלומים כשהגדי

נער שבויים לפניו הבר מצוה לא התפלל מונחה, ונעשה בר מצוה בלילה אין צורך להתפלל ערבית שתים לשיטים תשלומים. ויש חולקים.

קטן שאומר שהתפלל

קטן שהגיע לחינוך נאמן לומר שכבר התפלל ובמיוחד אם נתן סימנים כגון שאומר שהתפלל במקום פלוני, ושראווה שם פלוני ופלוני דהוה לי מילתא דעתבי גלוי, אלא א"כ חשוד לשקר.

החינוך השבועי

שרה רואה את מרים השכנה שלה שהיא מזיזה את הספה לדנדן. שאלתה אותה שרה: "למה את לא מכחכה שבעלך יחוזר הביתה?" עונה לה מרים: "למה לחוכות שיחזרו, יותר קל להציג כשהוא לא ישב על דהן....."

השדן לא בקי המיעוט: מדובר בבחור שהוא השפוי של ישיבה. אבי המיעוט: אם ככה זה ממש מתאים משום שהבת שלי היא השפוייה של הסטנדרט.

מודעה בכינסה למכלול באזור מתחדר:
'מוכרים אנא'ל לצורכי פרנסה בלבד'.....

אחד הלר לבקר את חממותו בבית החולים, כשהחדר הי פניו נבוכות, שאללה אשתו לפשר הצער, אמרו לה שהרופא אמר "שאמא שלו תחיה עוד 20 שנה ותבווא להו אצלנו", אמרה לו אשתו "על מה אתה מדבר היא במצב קשה- ברהעים האחרונים של חייה" אמר לה "כך אמר הרופא- לצפות להרוע מכול".....

בחורי היישובות מייחדים לחברת קריסטל
תמונה את בר- לב מנכ"ל

שאלות ותשובות

רב דוד טהרני טלית"א

התהנו. ועיין עוד בcpf החיים (או"ח סי' קלד אות כ) ולמופה"ד נ"ע בספרו ילקוט יוסף (ח"א מהד' תשמ"ה עמ' קיח) שכתבו שבקריראת שמע וברכותיה לא יאמר עם הציבור פסוק "וזאת התורה". ומשמע שבמקרים שעוניים אמר דברות יאמרו פסוק "וזאת התורה".

אדם שלא שהקפיד ולא אכל איזה כשר בפסח, האם לאחר פסח זה בשבילים חמץ שעבר עליו הפסח?

מושר שאכן היה בפסח כשר בכשרות טובה, למורות שאינו סומך עליה ואיןו אוכל מוציא זה בפסח, מכל מקום לא קנסו אותו חכמים לאסרו את המוציא בגל חמץ שעבר עליו הפסח, שהרי עשה לפי הוראת חכם והשהה אותו בביתו בפסח, ולכן אם המוציא עומד תחת כשרות טובה לימות השנה אין כל מניעה לאוכלו לאחר הפסח.

אדם שמצא בתהנו והציבור הגיע להגבהת ספר תורה, האם יעוצר ויאמר עליהם "וזאת התורה". וכן אדם שלא סיים אמרת תהנו, והציבור הגיע לקריאת התורה, האם צריך לעצור לשם קריית התורה?

אדם שנמצא באמירת והוא רחים בימי שני וחמשי או בתענית ציבור, וכבר הציבור הוציאו ספר תורה, יאמרו עמהם "וזאת התורה", ויפסיק מאמרת תהנו ויקשיב לקריאת התורה מפי החזן, ורק בסיום קרייאת התורה ימשיך לומר את אמרת והוא רחים. וה"ה אם הוא נמצא באמירת אל מלך וצדומה, שיפסיק באמצעות אמרת אל מלך וצדומה, לומר "וזאת התורה". ואם הוא ממתפללי המניין הנוכחי צריך לשמעו קרייאת התורה, יכול להפסיק בשתיקה בכך לשמעו את קרייאת התורה כולה, וכך ענה אכן לאחר אמרת חצי הקדש הנאמר מפי העולה השלישי בסיום הקריאה. ולאחר סיום קרייאת התורה, יסיים את אמרת פסוק

מואוצרותיו של הרה"ג יצחק זילברשטיין

לקוח מטעם סדרת הספרים "אחת שאלתי" מאת המחבר הרב אה חזן
אותיות קטעות

וְכִי תָמִכְרוּ מִמֶּרְךָ לְעַמִּיתְךָ ... אֲלֹתָנוּ אִישׁ אֶת אָחִי (וַיִּקְרָא ב"ה, י"ד)

מעשיה ששה באשה שראתה מודעת רחוב ענקיית, המודיעעה על לפקוקם הגיע מנהל הchnותה והודיעע לבעל: "לאחר טחינת
מבען מivid גאנצ'ניא פלונטי. במלועה נכתב באותנות בזילוט הציגים וקניתם בבר אויגר יכול לחזר בז' ובגיטל את הפנקח!"
אידולות: "דיי סרפינו בחצי מחייו במקומ 30 ש"ח לקלו - 15 אף הבעל המשך להתקעקש ויטען כי מזכיר ב"מוך טעות".
יש"ח גולדמן

A black and white illustration showing a man with a beard and a kippah looking at a newspaper kiosk. The kiosk has a sign that says '10%' and another sign below it that says 'ב-180 שקלים' (For 180 shekels). The man is holding a newspaper and looking at it.

הנה להזפיס באוטיות גדולות יותר, מודיע אםipo בחרתם להשממיש דוקא באוטיות בה קטנות - אין זה אלא כדי להוציא שולל את הרכבים... ומכיון שבאופן שכך הפקח נעשה

בטעות מימייא הוא בטל! אולם, אם ר' הערולים יכולים להוכיח במשפט שכתב בשול' המזעעה, אלא שההאשה נחותה לבצע את הזרמנה מבלתי להתבונן היטב במשפטם (מיין בש"ע ח' מ' ס' ה' ס' ג').
לසפום: אם ר' האנשיים מבוחנים במשפט המגביר את המבצע, המקח חל. אך בנסיבות שרב הצביע איינו מבוחן בזיה, שאו הקונה לבטל את המקח ולקבל את בספו בחזרה.

העניך עתה: "ידי היקר, שעית בחישוב - 6 כפול 30 הם 180 שקלים..."³⁰? מהם הבעל, הרי פרטיהם אודות מbrates בכספיו בחצי מחיר?!"

המיד בצעו את ההצעה, אנו דורש לחזור בי מפהקיה!

הצטרף גם אתם
לאלפי מאזני קו החיזוק הייחודי
עם רבענים מכל החוגים

מגון-מטרק-קצר וקובלע

החזוק מפי גדוליagiidi המישרים:

הרב יהודה יוסף | הרב יעקב לוגאסי

הרב ישעיה שורץ | הרב אברהם משה

הרב משה וינבר | הרב יעקב בלוי

הרב אהרון בן אדיבה | הרב אהרון בירנצזויג

הרב שנון לוי ועוד...

קְרֵבֶת
אַמְרָם

חיזיגן: 0733-570-420